

ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ

Assistant Professor, P.G. Deptt of History, Dev Samaj College for Women,
Ferozepur City, Punjab

ਸੁਖਦੀਪ ਕੌਰ

Student, M.A. II, P. G Deptt of History, Dev Samaj College for Women, Ferozepur
City, Punjab, India.

Abstract

ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਗੁਲਾਮ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਇੱਕਸੀ ਇਸਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕਨੇਡਾ ਦੇ ਭਾਰਤੀਆ ਨੇ 1913 ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਤਟ ਦੀ ਹਿੰਦੀ ਅਓਸਿਐਸਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਗਠਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਰਸਾਲਾ ਵੀ ਕਵਿਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਰਸਾਲਾ ਉਰਦੂ, ਪੰਜਾਬੀ, ਗੁਜਰਾਤੀ, ਬੰਗਾਲੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਆਦਿ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪਦਾ ਸੀ। ਪਹਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਛਿੜਦੇ ਹੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਦਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਗਦਰੀਆ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਗਦਰ ਕਵਿਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਗਦਰ ਕਵਿਤਾ ਜਾਂ ਗਦਰ ਗੁੰਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਲੁੱਟ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਗਦਰ ਕਵਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਲਈ ਨਾ ਲੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਪੈਪਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਗਰਸ਼ ਅਤੇ ਗਦਰ ਪੈਪਰ ਵਿੱਚ ਛਪਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੈਪਰ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਸਣਾ ਚੁਹੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਗਦਰ ਕਵਿਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਲੁਟ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ।

Main words : ਗਦਰ ਲਹਿਰ, ਅਜ਼ਾਦੀ, ਕਵਿਤਾ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ, ਗੁਲਾਮੀ।

Introduction

ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਹਿਰ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਤੇ ਫਿਰਕੂ ਵਿਖਰੇਵੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ।¹ ਇਹਨਾਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗਦਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਅੰਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚੇਤਨਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਤੰਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਾਏ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਨਿਕਲਣਾ ਪਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿਠਾ ਭਰੀ ਮਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਭਰੀ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹੇ ਗਏ। ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੀ।² ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ

¹ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਕਾਰ, ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨਿਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, 1995, ਪੰਨਾ- 105.

² ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ, ਗਦਰੀ ਗੁੰਜਾਂ, ਲਾਹੌਰ ਬੁਕ ਸ਼ੋਪ, ਲੁਧਿਆਣਾ, 2002, ਪੰਨਾ- 45.

ਧਰਮ ਤੇ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੱਧ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਗਦਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਨੇ ਤੇ ਇਕ ਵਾਕ ਲਿਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ :-

“ਜੇ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਨ ਦਾ ਚਾਉ

ਸਿਰ ਧਰ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੋਰੀ ਆਉ”³

ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ:- ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ। ਕਵਿਤਾ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਗਾ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਜੋਸ਼ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੋਸ਼ ਭਰੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਟੁੰਬਦੀਆਂ ਤੇ ਜੋਸ਼ ਭਰਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਮੁਰਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੀ ਜਵਾਲਾ ਭੜਕਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਖਾਤਰ ਮਰ ਮਿਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ। ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਇਹ ਕਵੀ ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਕਵੀਆਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਉਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਚੇਤੰਨਤਾ ਭਰਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।⁴

ਗਦਰ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ :- ਗਦਰ ਗੁੰਜਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚੇਤੰਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਇਹਸਾਸ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਰਥਿਕ ਤੰਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਾਏ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਗਏ। ਉਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਥਾਨਕ ਵਾਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਭਰਿਆ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਨੇ ਪਏ। ਪੰਜਾਬੀ ਜੁੱਸੇ ਦੇ ਤਕੜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਚੀਨੀ, ਜਪਾਨੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਭਾਰਤੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਮਿਹਨਤੀ ਸੁਭਾਅ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰਾ ਨਾ ਬਣਾ ਸਕਿਆ। ਭਾਰਤੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਣ ਕਰਕੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿਚ ਈਰਖਾਲੂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੋਰ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੁੱਟ-ਮਾਰ ਕਰਦੇ ਤੇ ਕੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਕੇ ਦੂਰ ਦੂਰਾਡੇ ਛੱਡ ਆਉਂਦੇ। ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ-ਨਿਧੀਆਂ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੋਈ ਨਾ ਸੁਣਦਾ। ਇਸ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਤੀਬਰ ਅਹਿਸਾਸ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਕੀ ਉਹ ਪਰਾਏ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਧੱਕੇ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਾਏ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਧੱਕੇ ਹੀ ਖਾਣੇ ਸਨ ਤਾਂ ਘਿਫਰ ਕਿਉਂ ਪਰਾਏ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਇਹ ਉੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੱਡ ਭੰਨਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਦੀ। ਸਗੋਂ ਝਿੜਕਾਂ ਤੇ ਗਾਲ਼ਾਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੱਲੇ ਪੈਂਦੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਤੇ ਹੀਨਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਭਰ ਜਾਂਦੀ। ਕਵੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦਰਦ ਠੇਰੇ ਹਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਇਆਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ:-

ਪੈਸਾ ਜੁੜੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀਆਂ ਦੇ,

ਝਿੜਕਾਂ ਸਹਿੰਦਿਆਂ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ।

ਪਏ ਚੀਨ, ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਵਿਚ ਭੌਂਦੇ,

ਵੱਜਣ ਠੋਕਾਂ ਤੇ ਭੈੜੇ ਹਾਲ ਹੋ ਗਏ।

ਕੀ ਕੁੱਝ ਖੱਟਿਆ ਜੇ ਮਿਰਕਣ ਵਿਚ ਆ ਕੇ,

³ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬੰਨੋਆਣਾ, *ਕਵਿਤਾਂ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ*, ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਕਮੇਟੀ, ਜਲੰਧਰ, 2001, ਪੰਨਾ-85.

⁴ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬੰਨੋਆਣਾ, *ਕਵਿਤਾਂ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ*, ਪੰਨਾ-90.

ਦੇਸ਼ ਛੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ।⁵

ਜਦੋਂ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਾਏ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨੋ ਸ਼ੋਕਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਤੇ ਵਿੱਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦੇ ਢੰਗ ਤਰੀਕਿਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਚਕਾਚੋਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਕੀ ਢਹਿੰਦੀ ਕਲਾ ਤੇ ਨਿੱਘਰ ਰਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਡੂੰਘਾਂ ਦਰਦ ਭਰ ਜਾਦਾ। ਗਦਰੀ ਕਵੀਆ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਖਿਆਲ ਭਰਿਆ ਕਿ ਇੰਨਾ ਵੱਡੇ ਫਰਕ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਜੂਲਾ ਗਲੇ ਲਾਹੁਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਾਏ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਗਦਰ ਕਵੀਆ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਰਾਹੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀਆ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪ੍ਰੇਰਿਆਂ।⁶

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚੇਤਨਤਾ:- ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਾੜੀ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ ਇਹੀ ਰਾਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀਆ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚੇਤਨਤਾ ਦਾ ਜਗਾਉਣਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜ ਸੀ। ਦੇਸ਼ਵਾਸੀਆ ਨੂੰ ਫਿਰੰਗੀ ਦੀ ਲੁੱਟ ਖਸੁੱਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੂਝ ਬੂਝ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਲਾਹਣਤਾ ਕਾਰਣ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰਾਜ ਪਸਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।⁷ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਲੁੱਟ ਖਸੁੱਟ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਢਾਂਚੇ ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਸਸਤੇ ਰੇਟ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮੰਡੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀਆ ਦੇ ਖੂਨ ਪਸੀਨੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੋਢੀਆ ਦੇ ਭਾਅ ਵੇਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।⁸ ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਲੁੱਟ ਖਸੁੱਟ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚੇਤਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਲੂਣਾ ਦੇ ਕੇ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਫਿਰੰਗੀ ਕਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਹੀ ਹੱਥੀ ਲੁੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਲੁੱਟ ਖਸੁੱਟ ਦਾ ਵਰਣਨ ਗਦਰ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

“ਹਿੰਦ ਲੁੱਟ ਫਰੰਗੀਆਂ ਚੌੜ ਕੀਤਾ,
ਦੁਨੀਆ ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਈ ਹੈਰਾਨ ਲੋਕੋ,
ਪੈਸਾ ਸੂਤ, ਸਾਰਾ ਹਿੰਦ ਦੇਸ਼ ਵਾਲਾ,
ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਨ ਲੋਕੋ।
ਲੁੱਟੀ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਡਾਕੂ
ਭੁੱਖੇ ਮਰਨ ਗਰੀਬ ਕਿਰਸਾਨ ਲੋਕੋ।⁹

ਅੰਗਰੇਜ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੁੱਟ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪੈਸਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ। ਉਹ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦਾ ਖੂਨ ਜੋਕਾਂ ਵਾਂਗੂ ਚੂਸਦੇ। ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਹੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਐਸੋ-ਅਰਾਮ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਵਿਲਕਦੀ, ਤੜਫਦੇ, ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਫਰੰਗੀ ਘਰ ਵਾਲੇ ਬਣ ਕੇ ਬੈਠ ਗਏ। ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀਆ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ

⁵ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬੰਨੋਆਣਾ, ਕਵਿਤਾਂ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ, ਪੰਨਾ-100.

⁶ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕਸੇਲ, ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਵਾਰਤਕ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨਿਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, 2008, ਪੰਨਾ-155.

⁷ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਕਾਰ, ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਨਾ-144.

⁸ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬੰਨੋਆਣਾ, ਕਵਿਤਾਂ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ, ਪੰਨਾ-101

⁹ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬੰਨੋਆਣਾ, ਕਵਿਤਾਂ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ, ਪੰਨਾ-94.

ਕਰਦੇ ਕੀ ਇੱਕ ਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਫਰੰਗੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਚਿਰ ਭਾਰਤੀ ਕੌਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਕੇ ਫਿਰੰਗੀਆਂ ਨਾਲ ਆੜਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ ਉੱਨਾ ਚਿਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚੇਤੰਨਤਾ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਕਠਨ ਕੰਮ ਸੀ। ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਰੇੜਾਂ ਤਾਂ ਸਨ। ਪਰ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਦਿੰਦੀ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਹਾ ਲੈ ਸਕਣ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਚੱਲਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਫੁੱਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਾਝੀ ਕੌਮੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਥੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਧਰਮ, ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਜ ਰੱਜ ਕੇ ਸਲਾਹਿਆਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਤਕਰਿਆ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਤਭੇਦ ਭੁਲਾ ਕੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ, ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਿਸਲਾਂ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਮੌਹ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਕਦਮ ਤੇ ਚਲਣ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਵਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸਵੈਮਾਨ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾਂ ਭੜਕਾ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਾਸਤੇ ਹਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ।

ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਝਗੜੇ ਨਾਲ ਕੌਮ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਸੱਟ ਵੱਜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰੰਗੀ ਇਸ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਲਾਭ ਉਠਾ ਕੇ ਕੌਮੀ ਏਕਤਾ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਖੋਖਲੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਕਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਭਾਰਤ ਕੌਮੀਅਤ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸਾਖਾ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਇਸ ਫੁੱਝ ਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਤੇ ਬਿਪਤਾ ਪਈ ਹੋਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦੀ ਇਜ਼ਤ ਬਚਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰਦੇਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋਏ ਲੋਕ ਜਾਂਦਾ ਸਿੱਖ ਹੀ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਅੰਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੌਮੀ ਭਾਵਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

“ਹਿੰਦੂ ਮਮਨੋ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣ ਮਿਲ ਕੇ ,
ਬੇੜਾ ਦਿਉ ਫਰੰਗੀਆ ਗਾਲ ਸਿੰਘੋ।
ਅਸਾਂ ਸਾਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਾ ਫਰਕ ਕੋਈ,
ਹਿੰਦ ਮਾਤਾ ਦੇ ਸਭੀ ਹਾਂ ਲਾਲ ਸਿੰਘੋ।
ਭਬਕ ਮਾਰ ਕੇ ਸ਼ੇਰ ਮੈਦਾਨ ਗੱਜੇ,
ਨਹੀਂ ਤਾ ਹੋ ਜਾਉ ਗਰਕ ਪਤਾਲ ਸਿੰਘੋਂ
ਓਏ ਗਾਫਲੋ ਕਦੇ ਤਾਂ ਸੋਚ ਕਰੋ”¹⁰

ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੱਤਵ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚੇਤੰਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਦਰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਤ ਕਰਨਾ। ਗਦਰ ਦਾ ਭਾਵ ਸੀ ਵਿਦਰੋਹ ਜਿਹੜਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀ ਦੁਸਮਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਗਦਰ ਅੰਦੋਲਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਭਾਰਤੀਆ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕ ਮੱਚਦੀ ਚੰਗਿਆੜੀ ਸੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਦਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਲਾਲਾ ਹਰਦਿਆਲ ਨੇ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼, ਤੀਜੀ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ। ਲਾਲਾ ਹਰਦਿਆਲ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਨੋਰਥ ਸੀ ਜੋ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆਂ। ਗਦਰੀ ਲੀਡਰ ਅਮਰੀਕਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਪਾਸ਼ਕ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹਥਿਆਰ

¹⁰ Bhagat Singh Bilga, *Ghadar Lehar De Angole Varke*, Desh Bhagat Yaadgaar Hall, Jalandhar, 1989, p. 144.

ਬੰਦ ਇਨਕਲਾਬ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾ ਕਿਆ ਸੀ ਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜਾ ਰਾਹ ਫੜਿਆ। ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਦਾ ਰਾਹ ਕਾਇਰਤਾ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗ਼ਦਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖੁੱਲੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ :

ਦੁਖਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਪਈ ਜੀਵਨਾ ਮੁਹਾਲ ਹੋਇਆ,
ਤੇੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਾਲੀ ਭਾਰ ਨੂੰ।
ਉਡ ਜਾਣ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਦੇ ਕੜਾਕੇ ਅੱਜ,
ਜੁੱਤੀ ਨਾਲ ਕਢੇ ਜੇ ਫਰੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ।
ਖਿਲੇ ਪਿਆਰਾ ਬਾਗ ਸਾਡਾ ਸਦਾ ਹੀ ਬਸੰਤ ਵਾਂਗੂ,
ਛੇਤੀ ਬਲ ਧਾਰ ਵੀਰੋ ਕਰੋ ਉਪਕਾਰ ਨੂੰ।¹¹

ਹਥਿਆਰ ਬੰਦ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਂਦੀ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਗ਼ਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਹਨਾਂ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਗ਼ਦਰ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਸਾਹਿਤ ਵੰਡਿਆ।

ਚੰਗਾ ਵਕਤ ਹੈ ਗ਼ਦਰ ਮਚਾਵਣੇ ਦਾ,
ਹਿੰਦੋਸਤਾਨੀਉਂ ਦੇਰੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਕਿਉਂ।
ਫੌਜਾਂ ਵਾਲਿਓ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਮਾਰੀ,
ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕਰੋ ਲੜਾਈਆਂ ਕਿਉਂ।
ਵੈਰੀ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਘੇਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪ,
ਵੇਲਾ ਸਾਂਭ ਲਓ ਢੇਰੀਆਂ ਢਾਈਆਂ ਕਿਉਂ।

ਜੁਲਾਈ 1914 ਵਿੱਚ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਛਿੜ ਪਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਗ਼ਦਰੀ ਲੀਡਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰੰਗੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਹੁਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਗ਼ਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਭਰੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ

ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡਾ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆਂ ਫਾਹੀ ਡਾਢੀ ਹੈ,
ਜਰਮਨ ਸ਼ੇਰ ਖੜਾ ਹੈ ਘੇਰੀ ਹੁਣ ਤਾ ਢਿਲ ਅਸਾਡੀ ਹੈ।
ਅਗੇ ਜਿੱਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੁਣ ਤਾ ਸਾਲਮ ਫਾਡੀ ਹੈ,
ਛੇਤੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੋ ਹਿੰਦੀਓ ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਸਰ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ।

¹¹ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਕਾਰ, ਗ਼ਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਨਾ-148.

ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕੀ ਫਰੰਗੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਲਚੂ ਨਿਚੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਖਹਿੜਾ ਛਡਾਉਣਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਤੂਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੋਕਾ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜੋਸ਼ :- ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਉੱਤਮ ਫਰਜ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚੇਤੰਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖਾਤਰ ਮਰਨ ਮਿਟਣ ਲਈ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਗਦਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਥੇ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਤਿਆਰੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਨ, ਮਨ, ਧਨ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਜਿਥੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਥੇ ਧੰਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਸੇਵਾ ਮੁਲਕ ਦੀ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਲੱਖਾਂ,

ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਜਤਲੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕੀ ਏ।

ਬਸ ਕਰੋ ਹਿੰਮਤ ਕਾਰਜ ਜਲਦ ਕਰੀਏ,

ਬਾਰ ਬਾਰ ਦੁਹਰਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕੀ ਏ।

ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਕੰਮ ਗਦਰ ਪ੍ਰੇਮੀਆ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਗਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਝਾਕੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਬੁੱਲਦੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਵਿਤਾ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰੋਲ ਨਿਭਾਇਆਂ। ਗਦਰ ਪ੍ਰੇਮੀਆ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਤਿਆਰੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਟੀਸੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਹਿੱਕ ਬੜਾ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਹਿੰਦੋਸਤਾਨੀਓ ਰਖਣਾ ਯਾਦ ਸਾਨੂੰ

ਕਿਤੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾ ਜਾਣਾਂ।

ਖਾਤਰ ਵਤਨ ਦੀ ਚੜ੍ਹੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਫਾਂਸੀ,

ਦੇਖ ਅਸਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਘਬਰਾ ਜਾਣਾ।

ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਉ ਚਮਕਿਉ ਚੰਦ ਵਾਂਗੂੰ,

ਕਿਤੇ ਬੱਦਲੀਆ ਹੇਠ ਨਾ ਆ ਜਾਣ।

ਬਣ ਕੇ ਫੁੱਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਟਹਿਕ ਪੈਣਾ,

ਜੁਲਮ ਨਾਲ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੁਮਲਾ ਜਾਣਾ।¹²

ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਸਮੇਂ ਤੇ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਝ ਪਈ ਸੀ। ਤਾਂ 'ਗਦਰ' ਅਖਬਾਰ ਰਾਹੀਂ ਕਵੀ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਕੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਕੇ ਲੜਨ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖਾਤਰ ਲੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ,

¹² ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਕਾਰ, ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਨਾ-154.

ਜਿਵੇਂ:-

ਲੜੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਰੇ ਗੋਰਿਆਂ ਨੂੰ,
ਫੌਜੀ ਸਿੱਖ, ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀਰੋ।

ਗਦਰੀਆਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:

ਨਾਲ ਮਿੰਨਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੱਕ ਮਿਲਣ ਲਗੇ,
ਆਓ ਹੱਕ ਲਈਏ ਹੱਕਦਾਰ ਵਾਂਗੂ।¹³

ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਖ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਜਿਊਣ ਦਾ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਜ਼ਬਿਆਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਅਸਫਲ ਹੋਈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ 1947 ਤੱਕ ਪੈਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 64 ਗਦਰੀਏ ਫਾਂਸੀ ਲੱਗੇ 101 ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਉਡਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 316 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੈਂਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੈਦ ਹੋਈਆਂ। ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੇ ਜਜ਼ਬੇ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ, ਬੱਬਰ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ, ਨੌਜਵਾਨ ਭਾਰਤੀ ਸਭਾ ਅਤੇ ਕਿਰਤੀ ਲਹਿਰ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਸਮੱਚੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲਹਿਰ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੱਚੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਕਤਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਹੀ ਧਰਮ ਨਿਰਪੇਖ ਲਹਿਰ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ, ਜਾਤਾਂ, ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਭ ਭੇਦ ਭਾਵ ਮਿਟਾ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਗਦਰ ਭਾਵੇਂ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਗੂੰਝ ਪੈਂਦੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਗੂੰਜਦਾ ਰਿਹਾ।¹⁴

ਸਿੱਟਾ: ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕ ਪਹਿਲੀ ਲਹਿਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗੁਲਾਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਭੈੜਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਥਾ-ਥਾਂ ਧੱਕੇ ਖਾਣੇ ਪੈ ਰਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਤੇ ਮੱਤ ਭੇਦ ਭੁੱਲ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕ ਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਖਾਤਰ ਵੱਧ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾ ਕੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇੱਜਤ ਤੇ ਅਣਖ ਭਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਜਿਉਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਦਰੀ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮੁੱਚਾ ਜੀਵਨ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਿਚ ਹੀ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਕੌਮ ਵਿਚ ਲਟ ਲਟ ਬਲਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਕੌਮ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ।

REFERENCES

1. ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ, *ਗਦਰੀ ਗੁੰਜਾਂ*, ਲਾਹੌਰ ਬੁਕ ਸ਼ੋਪ, ਲੁਧਿਆਣਾ, 2002.
2. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਬੰਨੋਆਣਾ, *ਕਵਿਤਾ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ*, ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਕਮੇਟੀ, ਜਲੰਧਰ, 2001।
3. Khushwant Singh, *A History of the Sikhs (1839-1974)*, Vol II, Oxford University Press, Delhi, 1996.
4. ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਕਾਰ, *ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ*, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨਿਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, 1995.

¹³ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਕਾਰ, *ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ*, ਪੰਨਾ-144.

¹⁴ J.S. Grewal, H.K. Puri, Indu Banga (eds.), *The Ghadar Movement, Background, Ideology, Action and Legacies*, Punjabi, University, Patiala, 2013.

-
5. ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕਸੇਲ, *ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਵਾਰਤਕ*, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨਿਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, 2008.
 6. Sohan Singh Josh, *Hindustan Ghadar Party: A Short History*, People's Publishing House, New Delhi, 1977.
 7. G.S Deol, *The Role of Ghadar Party in the National Movement*, Sterling Publisers, Delhi, 1969.
 8. Bhagat Singh Bilga, *Ghadar Lehar De Angole Varke*, DBYH, Jalandhar, 1989.
 9. Bipin Chandra, *India's Struggle for Independence 1857-1947*, Penguin Books, New Delhi, 1989 (First Published 1988).
 10. George MacMunn, *Turmoil & Tragedy in India: 1914 and After*, London, N.D.
 11. *Home Department, Political B, Proceedings*, GOI, October 1915, File No. 91.
 12. N.N. Bhattacharya, "Indian Revolutionaries Abroad 1891-1919", *The Panjab Past Present*, Vol. VIII, October 1974, Punjabi University, Patiala, pp. 351-365.
 13. J.S. Grewal, H.K. Puri, Indu Banga (eds.), *The Ghadar Movement, Background, Ideology, Action and Legacies*, Punjabi University, Patiala, 2013.
 14. Michael O' Dwyer, *India As I Knew It 1885-1925*, London, 1925.